

Всесвітній Дім Справедливості

Департамент Секретаріату
[Переклад]

7 липня 1976

[Окремому вірянину]

Любий друже бахаї!

Всесвітній Дім Справедливості отримав Вашого листа від 15 травня, у якому Ви висловлюєте свої думки щодо необхідності для бахаї залучатися, за потреби, у політичні справи та брати участь у діяльності, спрямованій на викорінення несправедливості. Щирість, що спонукала Вас написати цього листа й відверто висловити свої почуття, глибоко зворушила Всесвітній Дім Справедливості. Нас попросили передати Вам його коментарі.

Ви цікавитесь, чи не допустить мовчання з боку бахаї, щоб хаос та людське приниження залишалися постійним явищем на землі, і стверджуєте, що уникання бахаї політики не може не послабити борців за свободу у світі. Розглядаючи умови нашого суспільства, ми бачимо світ охопленим хворобами й таким, що стогне під тягарем страждань. Ці страждання, особисто засвідчив Бахаулла, існують через те, що «тіло» світу, «хоча й створене цілісним і досконалим, з різних причин, уражене тяжкими хворобами й недугами» і «його захворювання ставало дедалі тяжчим у міру того, як воно піддавалося лікуванню невмілих лікарів, які пришпорювали коней своїх мирських бажань і жахливо помилялися». Слова Бахаулли в цьому уривку завершуються твердженням, що «верховні ліки» полягають у зверненні до «досвідченого», «всесильного» і «натхненого Лікаря та підкоренні Йому. Це, дійсно, є істиною, а решта — ніщо інше, як омана».

Цей Божественний Лікар запевнив нас у Своїх писаннях, що Бог — Той, Хто бачить усе та Хто відає все, і Він забажав установити — у цей День, серед людей — Своє вічне Царство. «Уся земля, — стверджує Бахаулла, — наразі перебуває в стані вагітності. Наближається день, коли вона породить свої найбагородніші плоди, коли з неї піднімуться найвеличніші дерева, найчарівніший цвіт, найпрекрасніші благословення». Аби досягти цієї мети, Бог направив нам дух і послання Нового Дня через двох послідовних Богоявлень, жодного з Яких більшість людей не прийняла та, на жаль, зволіла продовжувати жити в своїй сліпоті й порочності. Коментуючи таке світове дійство, Бахаулла написав: «Невдовзі нинішній лад буде згорнуто, і натомість розгорнуто новий». «Згодом, — написав Він далі, — усі уряди на землі зміняться. Тиранія охопить світ. І після всесвітньої конвульсії сонце справедливості зійде з-за обрію невидимого царства».

Коли ми звертаємося до інших Його писань, аби дізнатися більше про Його застереження з приводу того, що «нинішній лад буде згорнуто», ми читаємо твердження та пророцтва на кшталт таких: «Час загибелі світу та його народу настав», «Наближається час, коли проявиться найсильніша конвульсія», «Обіцяний день настав — день, коли болісні випробування ринуть над вашими головами та під вашими ногами, промовляючи: Скуштуйте те, що витворили ваші руки!», «Незабаром потоки Його кари хлинуть на вас, а пекельний пил вкриє вас», «І коли настане призначений час, раптово з'явиться те, що змусить затремтіти кінцівки людства», «Наближається день, коли її [цивілізації] полум'я поглине міста, коли Язык Пишноти проголосить: Царство належить Богу, Всемогутньому, Достохвальному!», «Наближається день, коли лютий гнів Всемогутнього охопить їх. Він, воістину, Всеможний, Підкорювач усього, Можновладний. Він очистить землю від скверни їхньої розбещеності та віддасть її в спадок тим зі слуг Своїх, що наближені до Нього».

З вищенаведеного стає зрозумілим, що Рука Провидіння діє та бере участь у виконанні Божого задуму щодо людства в цьому Віці. «Задум Бога, — запевняє нас Шогі Еффенді, — ніщо інше, як сповістити — у той спосіб, який лише Він може здійснити, і всю важливість якого лише Він може осягнути, — про Величний, Золотий Вік людства, яке тривалий час було розділене та вже давно страждає. Його нинішній стан і, навіть, його найближче майбутнє є темними, жахливо темними. Проте, його віддалене майбутнє — сяйне, надзвичайно сяйне, настільки сяйне, що жодне око не в змозі його уявити».

Розгляньмо Першу світову війну, яку Шогі Еффенді описав у своїх писаннях як «першу стадію колосальної конвульсії, задовго до того передбаченої Бахауллою». Хоча зовні вона завершилася мирним договором, Абдул-Баха зауважував: «Мир, Мир — невпинно проголошують губи монархів і народів, у той час як вогонь негасимої ненависті продовжує жевріти в їхніх серцях». І згодом, у 1920 році, Він написав: «Хвороби, через які нині страждає світ, множитимуться; морок, що його огортає, — поглиблюватиметься». І знову: «...інша війна, жорсткіша за попередню, неодмінно спалахне». Після того, у 1939 році спалахнула Друга світова війна, яку Шогі Еффенді назвав «бурею, безпрецедентною за своєю жорстокістю», і «величним і могутнім вітром Божим, що охоплює найвіддаленіші та найгарніші регіони землі». Після завершення цієї війни та створення Організації Об'єднаних Націй, Хранитель у 1948 році написав, передбачаючи «ще більш сильні конвульсії», і послався на «крила ще одного конфлікту», якому судилося «затмарити міжнародний горизонт». І на завершення, у своєму останньому посланні до Свята Ризван у квітні 1957 року він залишив нащадкам такий аналіз стану світу у світлі пророцтв і передбачень, зафіксованих у писаннях Віри:

«Дійсно, якщо ми звернемо свій погляд ретроспективно за межі найближчого минулого й поглянемо, хай навіть і поверхнево, на перипетії, що вражають суспільство, яке дедалі більше страждає, і згадаємо напруження та навантаження, яких дедалі частіше зазнає матерія Порядку, що вмирає, ми не

можемо не дивуватися різкому контрасту, представленому, з одного боку, накопиченими доказами впорядкованого розгортання та безперервного примноження агенцій Адміністративного Порядку, призначеного бути провісником світової цивілізації, а з іншого — загрозливими проявами гострих політичних конфліктів, суспільних заворушень, расової ворожнечі, класового антагонізму, аморальності й безбожництва, що недвозначно свідчать про деградацію та занепад інститутів збанкрутілого Порядку.

На тлі цих сумних потрясінь — сум'яття та негараздів стражденного віку — ми, можливо, замислимося, як і над лиховісними пророцтвами, висловленими майже чотири десятиріччя тому Творцем нашої Віри, а також над страшними передбаченнями, зробленими Тим, Хто є непогрішимим Тлумачем Його вчень, які передвіщають всесвітні потрясіння, масштаби та сила яких не мають собі рівних в анналах людства.

Шалене порушення світової рівноваги; тремтіння, яке охопить кінцівки людства; радикальна трансформація людського суспільства; згортання нинішнього Порядку; фундаментальні зміни, що вражають структуру управління; послаблення стовпів релігії; поява диктатур; поширення тиранії; падіння монархій; занепад церковних інституцій; зростання анархії та хаосу; поширення та зміцнення руху лівих; роздмухування полум'я расової ворожнечі, яке тліє; розроблення пекельних рушіїв війни; спалювання міст; забруднення атмосфери землі — усе це є знаками та провісниками, які мають або передвіщати, або супроводжувати каральне лихо, що, як постановив Той, Хто є Суддею та Спасителем людства, має, рано чи пізно, уразити суспільство, яке — у більшості своїй та вже понад століття — залишається глухим до Голосу Божого Посланця для цього дня, лихо, що має очистити людську расу від шлаку її вікової деградації та сплавити її складові в міцно пов'язане Братерство, яке охопить весь світ...»

Отже, ми бачимо, як Божественний Лікар одночасно є й «Суддею» людства, і його «Спасителем».

Цей самий Лікар, звертаючись до Своїх послідовників, «коханих єдиного істинного Бога», пише: «Утримайтесь від того, аби займатися справами цього світу та всього, що належить до нього, і від втручання в діяльність тих, хто є його явними лідерами. Єдиний істинний Бог, нехай звеличена буде слава Його, дав владу над землею царям. Ніхто не має права діяти так, щоб це суперечило зваженим поглядам тих, хто при владі».

В іншій Скрижалі Він зобов'язав Своїх послідовників «поводитися щодо уряду країни, у якій вони живуть, віддано, чесно та правдиво». Абдул-Баха підтвердив ці принципи. Перебуваючи в Америці, Він проголосив: «Суть духу Бахаї полягає в тому, що, заради встановлення кращого суспільного порядку й економічного стану, має існувати відданість законам і принципам уряду». І в Скрижалі Він посилається на «незаперечний наказ, даний Благословенною Довершеністю» у Своїх Скрижалях, а саме: «що віряни повинні підкорятися королям з неймовірною щирістю та відданістю, і Він забороняє їм [вірянам] втручатися в будь-які політичні проблеми. Він навіть заборонив вірянам обговорювати політичні справи».

І зрештою, у Своїй останній Волі та Заповіті Він написав: «Ми повинні підкорятись уряду країни та бути доброзичливими щодо нього».

Наразі нас також попросили поділитися з вами двома наступними уривками з листів, написаних Всесвітнім Домом Справедливості, і ми сподіваємося, що це допоможе вам у розумінні значущості та важливості ролі, яку можуть і мають відіграти бахаї у світі сьогодні:

«Шогі Еффенді говорить нам, що у світі відбуваються два значних процеси: величний План Бога, бурхливий у своєму поступі, що діє на людство в цілому, зносячи бар'єри на шляху до світової єдності та виковуючи з людства єдине ціле в полум'ї страждань і досвіду. Цей процес, у визначений Богом час, приведе до Малого Миру — політичного об'єднання світу. Людство в той час можна буде порівняти з тілом, що є цілісним, але неживим. Другий процес — завдання вдихнути життя в це єдине тіло, тобто створити істинну єдність і духовність, кульмінацією чого стане Найвеличніший Мир, — мають виконати бахаї, які свідомо трудяться — з детальними інструкціями та постійним божественним проводом — над створенням полотна Царства Бога на землі, до якого вони закликають своїх ближніх, даруючи їм, у такий спосіб, вічне життя.

Здійснення Великого Плану Бога відбувається втаємничено, шляхами, якими керує лише Він, але Малий План, який Він дав виконувати нам, як нашу роль у Його великому задумі зі спасіння людства, чітко окреслений. Саме цій роботі ми повинні присвятити всі наші сили, адже більше нікому це зробити...»

«...Бахаї часто звинувачують у тому, що вони тримаються осторонь “реальних проблем” своїх ближніх. Але коли ми чуємо такі звинувачення, пам'ятаймо, що ті, хто їх висуває, зазвичай ідеалістичні матеріалісти, для яких матеріальне благо є єдиним “реальним” благом, у той час як ми знаємо, що функціонування матеріального світу — це лише відбиття духовних умов, і доки ці духовні умови не будуть змінені, не може бути довготривалих змін на краще в матеріальних справах.

Нам також слід пам'ятати, що більшість людей не мають чіткого уявлення ні про те, який світ вони хочуть побудувати, ні про те, як підступитися до його будівництва. Навіть ті, хто зацікавлений у покращенні умов, зводять свою діяльність до боротьби з кожним явним злом, яке привертає їхню увагу. Готовність боротися зі злом, чи то у формі умов, чи втіленим у злих людях, стала для більшості людей критерієм, за яким вони оцінюють моральну цінність людини. Бахаї, з іншого боку, знають мету, до якої вони прагнуть, і знають, що саме їм слід робити, крок за кроком, аби досягти її. Усі їхні сили спрямовані на творення добра — добра, наділеного такою позитивною силою, стикаючись з якою безліч проявів зла, яке є негативним за своєю суттю, зникне та більше не існуватиме. З точки зору кожного окремого бахаї, брати участь у цьому донкіхотському турнірі зі знищення кожного прояву зла у світі один за одним — марна трата часу та зусиль. Усе його життя спрямоване на проголошення Послання Бахаулли,

відродження духовного життя його близьких, об'єднання їх у створеному Богом Світовому Устрої, а згодом, у міру того, як Устрій ставатиме сильнішим і впливовішим, він побачить, як сила цього Послання трансформує все людське суспільство, і поступово вирішує проблеми, і усуває несправедливість, яка так довго занапащала світ».

Ви питали, чи можливе існування Всесвітньої Федерації, якщо не всі країни здобули свою незалежність. Відповідь є негативною. Як Абдул-Баха́, так і Шогі Еффенді порівнювали виникнення Американської Республіки й об'єднання «різноманітних і слабо пов'язаних між собою елементів» її «розділеної» громади в єдине національне утворення з єдністю світу та об'єднанням його федеративних одиниць у «єдину цілісну систему». Так само, як Американська Конституція не дозволяє одному штату бути більш автономним, ніж інший, так і народи землі повинні мати однаковий статус у будь-якій формі Всесвітньої Федерації. Дійсно, одна зі «свічок» єдності, про яку говорив Абдул-Баха́, — це «єдність у свободі».

Ще одне питання полягає в тому, чи правильно, з моральної точки зору, залишатися осторонь, коли зазіхають на рівність. Коханий Хранитель надав нам такі настанови в листах, написаних від його імені: «Так само, як друзі повинні остерігатися, аби будь-що не склалося враження, що вони ототожнюють себе чи Справу з якоюсь політичною партією, їм також слід остерігатися іншої крайності — ніколи не брати участі, разом з іншими прогресивними групами, у конференціях чи комітетах, метою яких є сприяти певній діяльності, що цілком збігається з нашими вченнями, як, наприклад, кращі расові відносини».

Всесвітній Дім Справедливості сподівається, що Ви та Ваші товариші бахаї у своїй країні зануритесь у вчення Бахаулли, докладатимете зусиль, аби дотримуватись у вашому житті шляхетних стандартів, які Він установив, залучатимете велику кількість людей до саява Його славної Віри й дасте їм можливість зігріти свої серця та запалити свої душі вогнем того невмирущого Полум'я, яке «яскраво горить і яриться у світі творіння».

Всесвітній Дім Справедливості попросив нас запевнити Вас у його молитвах за Вас у Святих Усипальницях.

Зі сповненими любові вітаннями Бахаї,
Департамент Секретаріату